

21ste zondag door jaar A

Mt. 16, 13-20

Eigenlijk heeft het Evangelie vandaag twee delen. In het eerste formuleert Petrus de identiteit van Jezus en in het tweede gebeurt het tegenovergestelde: daarin openbaart Jezus de identiteit van Petrus.

“Wie zeggen de mensen dat Ik ben?” vraagt Jezus. En dan volgt er een veelheid aan antwoorden: Johannes de Doper, Elia, Jeremia, een profeet. Maar dan vraagt Jezus: “En wie zegt gij dat Ik ben?” Blijkbaar bestaat er in Jezus’ gedachten een tegenstelling tussen zijn leerlingen en “de mensen”: Jezus vermoed of hoopt dat zijn leerlingen anders over Hem zullen denken dan “de mensen”, dan de wereld in het algemeen. Het is Petrus die met zijn geloofsbelijdenis de vraag van Jezus beantwoordt: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.” In zijn reactie daarom zegt Jezus iets om goed te onthouden: “... niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard maar mijn Vader die in de hemel is.” In dat antwoord komt het verschil naar voren tussen de leerlingen en “de mensen” of de wereld.

Hoe kijken “de mensen” dan naar Jezus? Die zien wel dat Hij merkwaardige dingen doet, wonderbaarlijke genezingen en andere mirakels, en het treft hen ook dat Hij merkwaardige dingen zegt: “Hij onderrichte hen, niet zoals de schriftgeleerden, maar als iemand die gezag bezit.” Maar verder geraken ze niet: het blijft bij kijken met de ogen van hun lichaam. Ze kunnen in Jezus niet méér herkennen dan een merkwaardige of bijzondere mens. Sommigen denken dat Hij Johannes de Doper is, anderen Jeremia of Elia enz. In ieder geval een mens: een buitengewoon mens, maar niet meer dan een mens.

Hoe komt dan dat Petrus méér ziet dan alleen maar een merkwaardig exemplaar van het menselijk ras? “Niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard, maar mijn Vader die in de hemel is.” zegt Jezus. Dat wil zeggen: het is niet dankzij zijn natuurlijke vermogens en zijn verstand dat Petrus Jezus leert kennen, het is dankzij een wijsheid die hem gegeven is van elders, een gave die hem geschonken is. Die wijsheid, die gave of inzicht, is het geloof. Het is omdat Petrus in staat is naar Jezus te kijken, niet met de ogen van zijn lichaam, maar met de ogen van het geloof, dat hem duidelijk wordt wie Jezus werkelijk is.

Het verschil in opvattingen over wie Jezus is tussen “de mensen” en zijn leerlingen bestaat nog altijd. Het is het onderscheid tussen de wereld en de Kerk. Zoals “de mensen” in Jezus’ tijd, beschouwt de wereld van vandaag Jezus als één van de grote figuren uit de geschiedenis. Men vergelijkt Hem wel niet meer met joodse helden, maar men noemt Hem in één adem met Boeddha, Mozes, Mohamed, Socrates, Gandhi enz. En daarmee zegt men eigenlijk: Hij is een mens zoals zij. En als Jezus niet meer is dan een mens, dan is het ook normaal dat de wereld denkt en zegt dat alle godsdiensten gelijk zijn.

De leerlingen, de Kerk kijkt anders en ziet meer: niet alleen maar een Zoon van mensen, maar ook de Zoon van God en daarom oneindig ver verheven boven alle

anderen. “Gij alleen de Allerhoogste” zingen we in het Gloria. Dat in Jezus God zelf aan ons verscheen is een hoeksteen van het christelijk geloof, het fundament waarop de rest gebouwd is. Haal dat weg, en al het andere valt om. Daar heeft trouwens ook Jezus’ antwoord aan Petrus mee te maken: “Gij zijt Petrus en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen.” Maar ook daar hebben “de mensen”, heeft de wereld moeite mee om dat te zien in de paus.

Als uw ogen niet meer zo goed meewillen en het lezen moeilijk wordt moet ge niet alleen een bril opzetten; het moet ook nog de juiste bril zijn. Om de dingen van God en de Kerk te vatten hebt ge ook een “bril” nodig, en ook dan is er maar één juiste: de bril van het geloof. Die leert u zien wie Jezus werkelijk is en hoezeer Hij ook nu nog verbonden is met de opvolger van Petrus en de Kerk. Alleen geldt voor die dingen wat het vosje zegt in het beroemde boek “Le Petit Prince” van Antoine de Saint-Exupéry: “Ge ziet alleen maar goed met uw hart. Het essentiële is onzichtbaar voor onze ogen.” Amen.

Johan Goris, pastoor